

Előfizetési ár:

Helyben, házhoz hordva:
Negyedévre . . . 2 korona.
Félévre 4 korona.

Vidékre postán küldve:
Negyedévre . . . 3 kor. 50 fill.
Félévre 7 kor. - fill.

Egyes szám ára 2 fillér.

KECSKEMÉTI LAPOK

(KECSKEMÉTI FRISS ÚJSÁG)

Megjelen minden nap,
hétfő és
ünneputáni nap kiételével.

Szerkesztőség és kiadó-
hivatal:

Budainagy-útca 151. szám,
hova a lap szellemi és anyagi
részére vonatkozó összes
dolgok intézendők.

Telefon: 141. szám.

FÜGGETLEN POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI NAPILAP

Felelős szerkesztő: DR. JOÓ GYULA.

Kiadja: a Nyomda-Részvénytársaság.

Főmunkatárs: HAJDÚ JÓZSEF.

Az idegen tőke veszedelme.

(*) Magyarország a miénk, de nem mi használjuk ki. Tehát mégse a miénk. És ha valóra válna a rajongók százsorszép alma a negyvenmillió magyarról és a magyar imperiumról, de ez a föld idegeneket hizlalna, még akkor is nem a miénk, hanem az idegeneké volna ez a gyönyörűség Magyarország. És mindez csak azért van, mert évezredek küzdelmeink során leginkább a faj fenntartásért álltak mindig csatásorba, a nemzeti fenntartásért azonban csak keveset küzdöttünk. Pedig a látszat és a történelem sok lapja talán az ellenkező mellett szól. De hát a látszat csal és a történelem sokszor csupán a látszatokat rögzíti meg igaz valónak türelmes lapján.

A fajok fenntartásához semmi egyéb se kell, csak egészséges, jó ösztön. A nemzetek fenntartásához politika kívánatik, még pedig okos és előrelátó.

A nemzeti fenntartásnak pedig különbözőek a rendszerei. Nem mindenik jó és nem is válik be mindenik. A német Németországban, az angol Angliában valamennyire sejtik, mit kell ott tenni a nemetségért vagy az angolságért.

A szédületes hatalmi Németország titáni küzdelmet küzd a lengyel Posen megtartásáért. Annyit megértettek már a diadalmas teutonok, hogy Posen csak akkor lesz Németországé, ha német lesz. De milyen módon tegyék németté, azt még nem tudják. Viszont a poseniak is tudják, hogy az ő országuk addig a lengyeleké, amíg lengyel marad. Csakhogy ők se tudják, hogy ezt milyen esodatevéssel érhetik el. De azért küzdenek, gigászi erővel, alkakeredetten. Ez nem a faj küzdelme, hanem a nemzeté.

Annyi bizonyos, hogy nemzeti műveltség fenntartásáért mi úgy küzdünk, mint a poseniak, az osztrákok hatalmuk megerősítéséért pedig úgy, mint Posenben a németek. Régen láthattuk, de nem sokat törődünk vele. Hagytuk, hogy az osztrák az ipart és a kereskedelmet magához ragadja. Hagytuk, hogy az osztrák tőke parancsoljon itt. Hagytuk, hogy az osztrák leleményesség leigázzon minden magyar törekvést. Ezzel szemben mi meg nem tettünk egyebet, mint ügyelünk arra, hogy a magyar föld maradjon a magyar mágnás és a magyar klérus kezén.

Most egy kicsit észretértünk. A kormány is kezd a jobbik eszével gondolkodni. És ha bátortalanul is, de

valamennyire igyekezik ráterelni a magyarokat arra a meggyőződésre, hogy a nemzeti fenntartáshoz kevés a föld megtartása. Kihaszni is kell azt. Teremtünk hát magyar ipart és erősítsük meg a magyar kereskedelmet, ha lehet idegen tőkével.

Nem tagadható, hogy így is lehet ipart teremteni. De magyar ipart nem így lehet. A külföldi tőkére támaszkodó ipar soha se lesz magyar ipar, nem is szólván arról, hogy ez az ipar nem a nemzeti vagyont gyarapítja, hanem a külföldön élő tőkehatalom vagyonát. És a nemzeti veszedelem még csak ki sem merül abban a tényben, hogy a külföldi tőke ipara nem magyar ipar. A nagyobb veszedelem abban rejlik meg, hogy ez az ipar germanizál.

A magyarországi gyárakban németül leveleznek és németül vezetik a könyveket. Ezek nem elszigetelt esetek, ez így van széles ez országban mindenütt.

Am hozzak ide az idegen tőkét, ha már az idegen tőkét föl nem szabadíthatják. De a legkevesebb, amit a föld kihasználásáért követelhetünk, az, hogy a magyar földön létesített gyárak élére ne német embereket állítson a külföldi tőke, hanem magyar szakértőket, és üzleti életük min-

TARCA.

II. Rákóczi Ferenc.

A ref. főiskola ünnepélyén előadta: dr. Garzó Béla.
(Folytatás és vége)

A gyermek arany álmai hamar szétfoszottak. Thökölyt 1684-ben a nagyváradi pasa Jancra veri. A munkácsi vár tornyára, melyet a hős anya három évig védett, felült a kőfejű sas, a Rákóczi árvákat, Juliát és Ferencet, a zsoldosok kitépik az édes anya karjaiból. Lipót Kollonich kényére adja őket. Ez átkos emlékű pap Ferencet egy csehországi jezsuitaszerzetbe dugta el, Juliának pedig a zárdába kell lépnie. A császári mindenhatóság nagyobb dicsőségére férfi és pap léte a szegény zokogó leányt labáival rugdosta be a zárda kapuján. Azonban az ifjú keblében a jezsuita öltöny alatt is Rákóczi szív dobogott. Keserűségét elfojtva tanult, készült jövő nagy hivatására, melyet a sors majdan kijelölend számára.

Kollonich tervei meghiúsultak. Julia lerázta a zárda kötelékeit s Aspremont

gróf meje lesz. Sógora közbelépésére Ferenc és megszabadul a jezsuitáktól, visszakapja birtokait, megnősül s ifjú feleségével, Amália Hessen-rhein-elsi hercegnővel sárosi várába húzódik. Visszavonulva a társas érintkezéstől, vadászgat, gazdálkodik, hogy a leselkedő bécsi kékrek elől kitérhesse.

Míg Rákóczi boldogsága csendes örömeir igyekezik feledni, a háza egén a végtelen vihar készül kitérni. Zentánál a török uralom 180 éves dicsősége utolsó lobban. 1699-ben Karlócan létrejő a szultán és Lipót között a béke. A békeküldözéshez magyar megbízottak meg sem hívtak s a pontok között Magyarország mint császári tartomány említetik.

A nemzet szörnyű aggodalommal figyelte az udvar vakmerő munkáját. Még a császárhoz szító katolikus főpapság is megdöbbent, Széchenyi Pál nyíltan hirdette a király esküszegését.

Feszülve szorult az ököl a kard maroklatán, csak a vezér harsány szava hiányzik, hogy kirepüljön a hüvelyből.

Rákóczi ekkor már Lengyelországban bujdosott. Ugyanis a Habsburgok s a francia udvar között Spanyolország bir-

toka miatt súlyos harc volt kitörőben s XIV. Lajos, ki ismerte hazánk sérelmeit, Rákóczit küldte, hogy fegyverfogásra bírja, a felkelés esetére szövetségét ígérte. Rákóczi levélben küldte feleletét a francia királynak, de megbízottja, egy Longval nevű császári kapitány Bécsben elárulta. Erre Salari tábornok 1701. április 2-ikán sárosi várban elfogatta s Bécs helybe szállítja abba a börtönbe, melyben Zrínyi Péter utolsó óráit tölté. Rákóczira is vérpád várt. Ha felesége Lehmann Godofred császári tiszttel segítségével meg nem szökteti, talán megvalósult volna hazánk eltiprásának terve.

A Lengyelországban bujdosó Rákóczit felkeresik a zsoldosoktól agyon sarcolt megyék népének küldöttei s egyszerre megharsan a kurucok boszu riadója, haragra, a szabadság szent harcára hívogatnak a tárogatók. Nemes és jobbágy, magyar, orosz, tót csatázik a libertas zászlók alatt. Nagy Beresényi Miklós, a rációzó Bezerédi, a hős Bottyan üzik, vágják a „lompos” labancot, Ocskai László, a „tűz fejedelme”, „Rákóczi villám” Morvaországot dülja. 1703. végén már a Duna partján tombolnak a kurucok nyalka paripái.

Az őszi ujdonságok úgy bel- mint külföldi kalapokban megérkeztek.
Legnagyobb **czipőraktár**, a legjobb elsőrendű minőségben, a budapesti „Kobrak” czipőgyár készítményei. Továbbá **amerikai czipők!** Folytonosan **nyakkendő ujdonságok. Férfingek, gallérok. Bőrárúk.** Olesó, szabott árak! **Perl Zsigmond Utódai** Olesó, szabott árak!
a városhoz szemből, a tej-piaczon.

den területén a magyar nemzet érvényesüljön.

Erről gondoskodik a magyar törvényhozás. Amikor megszabja a szubvenciók kérdésénél a kormány diszkrecionális jogának határát, akkorsósorban ahhoz a föltételhez kösse a szubvenció engedélyezhetését, hogy a külföldi tőke külföldi embereket vezető állásokban nem alkalmazhat és idegen nyelvet a magyar rovására nem favorizálhat.

Ha ezzel a kikötéssel a magyar érdekeket körülbástyázní elmulasztják, akkor hiába küzdünk mi a magyar földért. Azé lesz az ország, aki kihasználja. Mert a nemzeti fentartás politikájának titkát se a németek nem tudják, se a poseniak.

Nem elég küzdeni a földért, se annak a kihasználásáért, hanem azért kell küzdeni, hogy a mi ezen a földön van, az mind magyar legyen. Legelső sorban az ipar és a kereskedelem.

SZINHÁZ.

Heti műsor:

Csütörtökön, november 1-én: Délután **Molnár és gyermeke.** Félárak. Este **Egy szegény ifjú története.** Páros bérlet.

Pénteken: **Gerolsteini nagyhercegnő.** Páratlan. Szombaton: **Ördög cimborája.** Itt először. Páros. Vasárnap: Délután **Vöröshajú.** Félárak. Este **Kis alamuszi.** Páratlan.

**** Szerepváltozás.** A csütörtök estére hirdett „Egy szegény ifjú története” szereposztásában az a változás állott be, hogy **Odrot Maxime** szerepét **Nem Thuróczi Gyula,** hanem **Bihari Akos** fogja betölteni.

**** A legvitézebb huszár.** Miként az első alkalommal, tegnap is összevágó jó előadásban került színpadra **A legvitézebb**

Bezzeg Bécs is eszmélt kebelező álmaiból. Az udvar egyre küldözgette békés üzeneteit. Hanem hiában. A kuruc nem bízott az „ebbitü német” ígéréiben.

„Ne higgy magyar a németnek,
Akármivel hitegetnek.
Mert ha ad is nagy levelet,
Mint a kerek köpönyeged,
S pecsétet üt olyat rája,
Mint a holdnak karimája:
Nincsen abban semmi virtus,
Verje meg a Jézus Krisztus!”

Százados keserűség, száz keserű tapasztalás van lerakódva e rövid versben.

A hadviselés nagyobb súlyául 1705-ben a szövetséges rendek Rákóczit vezérlő fejedelemmé választják. Ez évben meghal Lipót s a harc utódja, József alatt folyik tovább egyenlő gyűlölettel, de egyenlőtlen eredménnyel. A kuruc diadalmak csillaga hanyatlak. A felkelők kifogynak a pénzből, hiányzik a begyakorolt sorkatonaság, nincs alkalmas hadvezér. Az 1707-iki országgyűlés után pedig, mikor francia befolyásra a Habsburgok trónvesztését kimondották, még jobban hanyatlott a felkelők szerencséje. Az abrenunciatio elvágta a fejedelem mögött a visszavonulás útját s a harc mindinkább fogyó reménységgel folyt, pedig a hadviselés okozta nyomor, járványos betegségek, vereségek még a leghűbb megyékben is lohasztották a harci készséget. Még csak a romhányi esata kellett, hogy a kuruc diadalmak napja leáldozzék. E csatában Pálffy és Viard tábornokok a fejedelemnek rosszul vezényelt, 20.000 főből álló seregét verték szét s Rákóczi maga is megsebesült.

huszár. A főbb szereplők Parlagi, Lévai Berta, Heltai, Czákó mindnyájan derekasan kitettek magukért. Közönség csak gyéren volt.

**** Színeszek Katona sirjánál.** A színtársulat — mint minden évben — az idén is kivonul Katona József, nagy költőnk sirjához. Megkoszoruzza a sirt, az ünnepi beszédet **Pataki József** tartja.

NAPI HIREK.

Mozaik.

Az ünnepély mártirja.

Bizonyosan a mi rendőrségünk se olvasta még a kolozsvári egyetem tudós professzorának Márki Sándornak azt a napokban kibocsájtott kis írását, amelyikben kimutatja, hogy a nagy fejedelmet helytelenül titulálják egyre másra nagyságosnak. Ennek a címnek semmiféle történeti alapja nincs. Bizony megilleti őt is a felséges cím, csakugy, mint mást. Vagy talán még jobban . . .

Az állomás peronján egy reggelig ünneplő magyar, aki pedig szintén bizonyosan nem olvasta a Márki professzor röpiratát, belekiabált az ünnepi beszédekbe:

— MÉR nem felséges Rákóczi? . . . Nem nagyságos az!

Igaz volt. De tovább kiabált:

— MIÉRT nincs itt a király is?

Ebben is nagyon igaz volt. Mégis bevitte a rendőrség . . .

Igy születnek a mártírok.

Kézbesítés a másvilágra.

Nem régen Deák Gyula házipénztárnok szabadságon volt és Nagy János (a Jancsi) ellenőr helyettesítette.

A pénztárnál egy öreg néni keze nagy bőbeszédűséggel, kinnal-bajjal befizette az utolsó részletet a föld vétel ára fejében. Amikor ezen az izzasztó munkán szerencsésen átestek, azt kérde Nagy János h. pénztárnok:

— Aztán mondja csak galambom, hová, kinek kézbesítsük a törlési engedélyt?

Romhány után búsan énekel a kuruc lantos:

„Német sas vert fészket már Sümege várában,
Berdót kiáltanak Vég-Simontornyában.”

„Kurucok, kurucok, hajh szegény kurucok,
Be megsötétedett ti fényes napotok.”

A labaneverő hősök, a népköltészet becézett alakjai, egymás után pártolnak át a császárhoz.

Hitszegő már Bezerédi.

„Labanc már Oeska, sok vitéz hadnagy!
Átkozva siratják az ő labancságát.”

Elhallgat már a harci zaj. Nem sikolt már a tórgató: rajta kuruc, rajta! Nem pereg a Rákóczi rézdobja: rajta, rajta, rajta! — A fejedelem bujdosóban. 1711. február 25-én a vereckei szorosból tekint vissza a kanyargó Tisza síkjára, a Kárpátok kéklő bérceire, Munkács falaira melynek ormán busan lengette a szél a Rákóczi zászlót. Hajh! utoljára. Nem látta többé a rónát, melynek avarját délceg hadai tiporták, nem a bércet, a zugó erdőt, melyek nevének diadalmát számaltalanszor harsogva verték vissza.

A sereg vezénylete Károlyi Sándor kezében maradt, ki a majthényi sikon 12000 kurucával Pálffy serege előtt letette a fegyvert s megkötö a békét, amely a magyar alkotmányos és vallás szabadság alapját lerakta. A meghódolók kegyelmet kaptak. Rákóczi azonban nem fogadta el a részére biztosított amnestiát. Nem lázadóként vont fegyvert, hazájának szabadságáért, jogaiért szállt síkra: kegyelmet köldülni nem tartotta elveihez méltónak.

A néni keze hosszan gondolkozik, aztán kiböki:

— Hát csak tessék a Pócsi tekintős közjegyzőnek kézbesíteni . . .

Nagy János mondja:

— No már annak én nem kézbesítem, **nem is szeretném**, mert hogy az már jó egy pár évvel ezelőtt meghalt. Hanem maga nénémasszony talán **hamarabb** találkozik vele . . .

Kecskemét reformátora.

Ha kell, esküvel bizonyítjuk, hogy ez az eset is úgy történt, amint írva vagyon.

Jó tréfaért pedig okos ember nem haragszik.

A főreáliskola kálvinista vallású tanulóinak hittani vizsgálatán a reformáció történetéről felelt az egyik tanuló. Végül azt kérdezi tőle a vallató tanár:

— Ki volt Kecskemét városának az első **reformátora**?

A nebuló hallgat. Szörnyen sugják neki többfelől is, hogy: **Kecskeméti Vigh Mihály.**

— **Kecskeméti Vilmos!** — vágja ki végre a vizsgázó örömmel . . .

Morál:

Lehet, hogy annak a tanulóknak igaz volt.

○

Kecskemét, október 31.

— **Személyi hir.** **Axaméthý Lajos** dr. nyug. kultuszminiszteri tanácsos, az országos tanítói árvaházak központi kormánybiztosa tegnap Kecskemétre érkezett, hogy a helybeli országos tanítói árvaházban a szokásos félévi vizsgálatot megtartsa.

— **Dr. Berényi — törzsorvos.** A király ő felsége, mint legmagasabb hadúr dr. Berényi Dezső kecskeméti honvédhuszár ezredbeli ezredorvos törzsorvossá nevezte ki. A kitüntetés híre nagy örömet keltett városunkban; dr. Berényi hosszú itfartózkodása alatt nemcsak bajtársai szeretetét vívta ki, hanem a város intelligenciájának általánosan becsült és kedvelt tagja lett; nagy örömmel fogadták tehát mindenféle a derék orvost ért fényes, jól megérdemelt kitüntetést.

— **Kecskemét Rákóczi hamvainál.** A megtérő kuruc király iránt Kecskemét

Bujdosott a szegény fejedelem kesergő hontalanságában növekvő búval, fogyó reménnyel Lengyel-, Angol-, Franciaországban, míg végre 1717. október hó 17-én elérkezett bujdosásának utolsó útjára, Törökországba. A szultán vendégszeretete Gallipoliban, Jeniköiben, majd Rodostóban nyújtott menhelyet a kuruc bujdosóknak. E csendes török városban élte le utolsó napjait komor egyhangúságban menekült vitézei, Beresényi, Mikes, Esterházy, Sibrik, Vay társaságában. Minden óráját imádkozással, munkával töltötte, irogatta emlékiratait, majd furtfaragott. Hontalanságának osztályosai lassanként elhagyták, jobb hazába költöztek, csak a jó Mikes vigasztalta utolsó percéig egy-két bús öreg kurucal. Nagy Szelleme 1735. április 8-án tért meg dicső őseihez. Rákóczi kétségtelenül történelmünknek legnemesebb alakja. Tiszta, önzetlen jellem, aki vagyonát, családi boldogságát, mindenét, mielőtt kedves volt, habozás nélkül rakta a haza oltárára. Fenkölt, magasztos gondolkozása, sok oldalú műveltsége, a vallási gyűlölet viharzó korában elfogulatlansága szintén páratlan s egyéniségének varázsán kívül ez magyarázza meg azt a rajongást, tiszteletet, melyet magyar, francia, török környezete tanusított irányában.

Ajkunkra tolu úgy e a kérdés, hogy jutalmazta nemzete szabadságának tragikus sorsu harcosát? Megjutalmazta. A szegény pirja ül arcomra, a korbácsoló vér minden cseppje méreggő válik ereimben, mikor a gyalázatos 1715-iki országgyűlés vérfertőzéséről emlékezem. Krisz-

városa is lerögzte a kegyelet és hazafiaság adóját. Nemesak itt a városban rendezett tiszteletére nagy ünnepeket, hanem amerre a menet haladt, oda mindenhol elküldötte képviselőit. Budapestre elútlaztak a város képviselőit: Szappanos István, Bagi László, Papp György, dr. Angyal Vidor, Kerekes Ferenc és Eötvös Nagy Imre. Kassára mentek: Szappanos István, Bagi László, Angyal Vidor és Eötvös Nagy Imre. Kézsmárkára kísérték a fejedelmet: Szappanos István, Bagi László és Angyal Vidor.

— **A reformáció emléke.** Az ev. ref. jogakadémia és főgimnázium ma délelőtt fél 11 órakor ünnepélyt szentelt a hitújítás emlékére, melyet a református templomban ünnepélyes istentisztelet előzött meg. A jelenvolt szépszámú közönség többször is kifejezést adott tetszésének. Különösen tetszettek Szigethy Gyula áhitatra perjesztő imája s Komáromi Sándor tartalmas fölvétele. Meg kell még emlékeztünk Nagy Sándor ügyes szavaltáról és Váry István szép emlékbeszédéről.

— **Csillaghullás.** A Rendeleti Közlöny ma megjelent száma közli a szokásos novemberi előléptetéseket a honvédségnél. Több, bennünket kecskemétiakat érdeklő előléptetést olvashatunk: Naményi Kone István kecskeméti honvéd huszárezredbeli hadnagy főhadnaggyá nevezett ki. A kecskeméti születésű tisztek közül is számosan kaptak kitüntetést. Zombori Zombory Géza főhadnaggyot II. oszt. századossá neveztek ki s egyidejűleg a pápai 7. honvéd huszárezredtől a pécsi 8. honvéd huszárezredhez helyezték át, hasonlóképen II. oszt. századossá neveztek ki a marosvásárhelyi 9. huszárezredben vekerdi Olasz Ödön főhadnaggyot, azonkívül hadnaggyá Nagy Zoltán hadapród tiszthelyettes, Nagy János városi adópénztári ellenőr fiát a szabadkai 6. honvéd gyalogezredben.

— **Halottak napján.** Levelek hullásával, virágok hervadásával együtt eljön évről-évre a Halottak napja, a kegyelet és emlékezés örökszép ünnepe. A természetben minden az elmúlásra mutat; elhervadtak a mezők és kertek virágai, sárguló hulló falevelek lepik be az utat. Csendes már minden. Mintha maga a természet, ez az örök, kifürkészhetetlen

tus urunkat elárulta a megváltott ember szabadságának mártírját meggyalázta a magyar nemzet. Az alávaló, martalóc lelkű főrend, mint a konera éhes kutya, szolgálai csuszás másszással igyekezett az új király szeméi előtt rászújni arra a fényes, sugárzó alakra a hazaárulás becsutelen bélyegét.

Rákóczi és hős kurucok hazaárulók! Igen, hogy másfél milliárdra becsült birtokaikon Judás pénzül osztrák pribékek: Caraffaék, Brenner, Heisster, a magyar vér fattyúhajtásai: gróf Pálffy János, Nádasdyak, Forgáchok s a fejedelem bizalmasa, kurucok vezére, gróf Károlyi Sándor osztozzanak. Ez a rettenetes vég, e borzasztó csalódás a fejedelem tragédiája. Kossuth Lajos, szabadságunk másik tünneményes bajnoka is hontalanul bujdosott, idegen földön halt meg, de megérte szeméinek diadalát, látta hazáját feltámadni, boldogulni s az öregség hazátlannal hullott könnyűit felszárítja az egész nemzet szeretetének napsugára; míg a fejedelmet, mikor már mindenét feláldozta hazájáért, saját nemzete gyalázta meg, törvénykönyvben megnótázta, mint országgháborító lázadót.

Ezért volt oly nehéz hallgatnia 18 éven át a Marmora tenger zugását, ezért volt oly keserű a kenyere a török császárnak. S mi apáink bűnéért vezeklő utódok hiában adjuk vissza porló csontjait az édes haza földjének, melynek hantjai alatt 200 évig nem jutott számára egy sírgödör, az ő fennkölt, nagy szívének Golgotháját nem engesztelhetjük meg — soha többé!

rejtély is érezné, hogy itt van a halottak napja.

A hideg temetők megélnék, a barátságtalan, komor sírhantok megelevenednek. A legszegényebb koldus, kinek alig van betevő falatja, szerény tehetéséhez mérten éppen úgy feldiszi szerettei sírját, mint az, kinek milliói vannak, és épp olyan keserves zokogással borul elköltözött övéi sírjára. A halálban mindnyájan egyenlők vagyunk.

Jól esik mindnyájunknak a Halottak napja. Egy éven át folyton tülekedünk, harcolunk a mindennapi kenyérért, a létért való nehéz küzdelem felemészti minden erőnket, elfoglalja minden percünket. Ez az egy nap a béke napja. Testvérek, akik egymással áldatlan viszálykodást folytatnak, e nagy napon — drága szeretteik sírjára borulva — megbékülnek; megemlékeznek a halálról és a halál fontos gondolata kibékíti a háborgó lelkeket, megnyitja az elkéseregett szíveket. Felre hát e napon a nehéz búval, a fárasztó gondokkal, szenteljük e napot halottainknak, emlékezzünk...

— **Sajtókukacok.** Valami „Magyar Divat” című újságot küldözgetnek hetek óta Budapestre az emberek nyakára. Kéretlenül is alkalmatlanok. Boldog házasok és boldogtalan vénlegények egyformán megkapják; a legények persze kedves feleségük nevére címezve. Az emberek megnézik, mutatványzámmak tartják és természetesen félredobják. Igen bizony, de jön ám egyszerre csak egy „harmadik szám” nak címzett papír csomag is és ebben a nagyhangú parancs és fenyegetés: „Akik a két első számot vissza nem küldték, ennyi meg ennyi krajcárt menesszenek, de azonnal, a kiadóhivatalba (Dohány utca 16.); valaki pedig a 3. számot nem küldeni vissza, az irgalmatlanul előfizetőnek tekintetik és számára a postán fizetési meghagyás fog küldetni.”

Hogy mi jusson alkalmatlanoknak ezek a sajtókukacok ártatlan házasoknak és bűnös házasságkerülőknek, nem tudom. Mi jusson kényszeríthetnek akárkit is, hogy nem kért lapjaikat bepakkolják, postára vigyék, visszaküldjék, még ugye tudom. Ha a kipróbált házasok és próbátlan legényemberek a lapot, amint ehhez jussuk van, mert kéretlenül kapták, félredobják és ezért mint alperesek Budapestre citáltatnak, ki téríti meg utiköltségüket, elvesztegetett idejüket? A bíróság felmenti ugyan őket (sok precedens van rá), de utiköltséget, munkaidő kárpótlást a sajtókukacokon ugyan nem vesz meg senki. Azért kukac, hogy a sajtóból, akarom mondani: a sajtóból éljen; abból a sajtóból, amely így sajtól. Ezek a visszaélések csak úgy segíthetünk, ha az alperes csak lakóhelyén lesz perelhető. Addig inkább fizeti a kért krajcárokat, semhogy Budapestre utazzék perlekedni a sajtókukacokkal. És a sajtókukacok ezt akarják.

— **Katona emlékezete.** Mint minden halottak napján, ugye ez idén is áldoz Katona József emlékének az ifjúság. A kegyesrendi főgimnázium ifjúsága délután 2 órakor koszorúzza meg Katona sírját, közben szaval Szabó Lajos és beszédet mond Szimon István.

— **Rákóczi hamvai veszélyben.** A szent hamvak diadalutjának egy szenzációszámú menő részletéről adnak hírt Temesvárról: közvetlenül Temesrékás előtt éppen azon a vágányon, amelyen a Rákóczi-vonat berobogott, az egyik sín megromlott, eltört. Hogyha a pályáról nem tesz még egy utolsó sétát, ha nem látja és nem javíttatja meg a sintörést, a vonat kisiklik, ami beláthatatlan következményeket vont volna maga után. Így egy gondviselészerű véletlenségnek köszönhető, hogy katasztrófa nem történt.

— **Megható nemeslelkűség.** A Szanatorium Egyesület nemes működése, ugye látszik, mély hatást gyakorol a lelkekre.

Tóth Józsefné, a helybeli állami főreáliskola pedellusának felesége, fölkereste ma dr. Kiss Jánosné urnőt és elmondotta, hogy az ő boldogult édes atyja messze földön nyugszik és neki nem áll módjában most odazarándokolni s atyja sírját megkoszorúzni. Hogy azonban kegyeletét mégis leróhassa, két koronát hozott a tüdőbetegek javára. — Igazán megható és fölemelő példája az emberszeretnek, mely a holtak szent emléket az élők boldogításával így egybekapcsolja!

— **A közös hadsereg köréből.** A novemberi előléptetéseik alkalmából a 38 ik gyalogezred Kecskeméten állomásozó zászlóaljánál Pollák János raktárkezelő főhadnaggyot I. osztályú századossá, Gönczöl Imre hadnagy, zászlóalj segéd tisztet pedig főhadnaggyá nevezték ki. — A cs. és kir. Esterházy herceg nevét viselő huszárezred parancsnoka gróf Bissingen és Nieppenburg Nándor alezredest — mint a hivatalos lap mai száma jelenti — ezredessé léptették elő. A közös huszárok közszeretben álló parancsnoka továbbra is megmarad a kecskeméti huszárezred parancsnokának.

— **Tisztek ellenőrzési szemléje.** A kecskeméti hadkiegészítő parancsnokság kerületébe tartozó tartalékos tisztek ellenőrzési szemléje november hó 3 án (szombaton) lesz. A szemlé a serház laktanyában tartják; reggel 9 órakor kezdődik.

— **Fegyverek elszállítása.** Szomorú csapat hagyta el ma délelőtt a kecskeméti ügyészségi fogház kapuját. Lehettek vagy tizen, mind hosszabb fogházbüntetésre ítéltek. Keményen meg volt mindegyik vasalva; két fegyőr kísért ki őket a vasúti állomásra. Lipótvárra, az országos fegyvertételebe szállították őket; ott fogják kitölteni a reájok szabott büntetést. Lehet, hogy hosszú ideig ez a mai rövid útjuk volt az utolsó az Isten szabad ege alatt.

— **Megbüntetett kereskedő.** Számtalanszor felszólaltunk már az ellen a falusias és eléggé nem kárhoztatható szokás ellen, hogy kereskedőink legnagyobb része csaknem összes portékáját kirakja a boltja elé a gyalogjáróra vagy az ajtaja fölé akasztja. Végre a rendőrségnek is szemet szurt ez a rendellenes állapot s ma a sok ilyen kereskedő közül egyet, Bíró József bádogost följelentette a rendőr járőr, hogy a fürdő kádakat az utra rakja s a boltja fölé mindenféle szeges dolgot kiaggat úgy, hogy azzal a járókelők szemvilágát veszélyezteti. Reméljük, hogy ezután az egy után a többiekre is rákérül a sor.

— **Országos vásárok.** Szolnokon az őszi országos vásárt november hó 4-én. Horgoson november hó 11-én és Halason november hó 18 án fogják megtartani.

— **Elveszett kölyök kutya.** Egy fekete kölyök kutya, melynek mellén tenyérszíj fehér folt van, elveszett. Megtalálóját jelentkezzék e lap kiadóhivatalában, a hol illő jutalomban részesül.

Legujabb.

* **Thaly Kálmán báró lesz?** Politikai körökben beszélnek, hogy a király Thaly Kálmánnak a közeli napokban a báróságot adományozza. A hírek szerint az érdekes címadományozás Rákóczi hazahozatalával van összefüggésben. A kormány azzal akarja ugyanis honorálni az ősz tudósnak a Rákóczi-kultusz körül szerzett érdemeit, hogy bárói rangra emelteti.

* **Interpelláció a létszámemelés ügyében.** A pénzügyi bizottság ma délelőtt tartott ülésében Rátkay László meginterpellálta Wekerle Sándor miniszterelnököt, hogy mi rejlik a közös miniszterium válaszába, a hadügyminiszter nyilatkozata, a létszámemelésről szóló híresztelések és a paktumnak erre vonatkozó titkos pontja mögött?

A postaépületben egy
sarok üzlethelyiség

■ f. évi november hó 1-től, ■
egy emeleti

két szobás lakás

és 2 istálló legényszobával
azonnal kiadó.

Értesítést ad **Otto Sándor** th. mérnök.

A gyümölcsfák kénmájjal való öszi
permetezésének és bemázolásának
itt az ideje!

Mayerfi-féle

kénmájat

eredeti gyári áron ajánlanak

Gyenes S. és fiai

Kecskemét.

4864

3-2

Disznótoros vacsora.

Tisztelettel értesitem tisztelt vendégeimet és ismerőseimet, hogy **november hó 3-án azaz szombaton este** családi **disznótoros vacsorát** rendezek. Egy teríték ára, 1 üveg borral **80 krajczár**. Vacsora kezdete fel 8 órakor. Szíves pártfogást kérve, vagyok tisztelettel **Klárk Károly** vendéglős.

Eredeti

Pfaff- varrógépek

az allványokban **golyós-csapágyakkal**
legszebb varrásra,
= **himzésre és stoppolásra** =
kiválóan alkalmasak!

Egyedüli raktár:

Téby Lajos mechanikusnál
Kecskemét, Beretvás - szállóval szemben,
III. tized, Kohary utca 194. sz.

Eladó házbirtok.

A Katona József-utca 72. szám
alatti ház (régí ipartestület) egészben,
vagy részben szabad kezéből eladó.
Értekezni lehet a tulajdonossal ifj.
Dömötör Pállal (lak. IV. tiz. 407.)

Libamáját

legmagasabb árban
Zilzer Lipót ur kereskedésében veszünk át.
A Kecskeméti
Kivitel-Kereskedelmi Részvénytársaság.

ELADÓ

egy drb Takarékpénztár Egyesületi
RÉSZVÉNY.
Értekezhetni a tulajdonos **Lipóczy**
Jánossal, VII. tized, Sarkantyú-utca
125. szám alatt. 4859-6-4

Ragadja meg az alkalmat!!

Ime önnek

az életben legkedvezőbb pillanat

TUDOR-gyémántokat vásárolni!

A **TUDOR-féle**
szerződés nemso-

kára lejár és
mi elhatároztuk,

hogy
ékszereinkből
egyetlen egy tár-
gyat sem
viszünk vissza.

Legnagyobb elárusítás

az ékszerészet

történetében!!!

Eladása raktári
Készletünknek:

gyűrűk,

melltűk, fülbe-
valók,

Karperecek,

Kézológombok,

fésűk stb. stb.

pompásésragyogó

TUDOR-

gyémántokkal

Kirákva minden

: egyes darabja :

Eredeti
ára volt

8 Kor.

Most és
a meddig
a készlet
tart

3

Korona

(foglalattal
együtt).

TUDOR-mügyémántok a világon a legfinomabb utánzat.
TUDOR-GYÉMÁNTOK Kecskeméten kizárólag csak

Weisz László, Itcés-piactéri

Kirakatában vannak kiállítva és csak ott kaphatók.